

# Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

## «Φραγκολεβαντισμός»

Εν μέσω απεριγράπτου κυβερνητικής συγχύσεως και απатаστασίας, όλων για τα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα άλλα λέγει ο πρωθυπουργός, άλλα ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας και άλλα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και για τα θέματα της Ε.Α.Σ και των δημοσίων συγκοινωνιών η κυβέρνηση έτασε σε σημείο να μην έχει να κάνει τίποτε περισσότερο από το να συλλαμβάνει απεργούς· εν μέσω, λοιπόν, όλης αυτής της αναταραχής και ενώ αναμένεται ο «τιφώνας» των μεγάλων απεργιών αυτής της εβδομάδος, εκείνο που πραγματικά μας έλειπε ήταν η... άποψη της κ. Μιράντας Σαφά, συμβούλου του πρωθυπουργού, μετακλήθεισης εξ Ηνωμένων Πολιτειών.

Ούτες ή άλλες, δεν θα ενδιέφερε τι είπε η κ. Σαφά, αλλά ότι τα είπε δημοσίως χωρίς προφανώς την άδεια του εργοδότη της, του κ. πρωθυπουργού, και εκμεταλλεζόμενη την απήχηση που θα μπορούσε να έχει η άποψή της, ότι λόγω της επιστημονικής ή άλλης εγκυρότητας, αλλά αποκλειστικά λόγω της ιδιότητας που, βάσει συμβάσεως, κατέχει. Είναι λυπηρό ότι κανείς από την κυβέρνηση δεν φρόντισε να κάνει σαφές στην κ. Σαφά ότι προσελήφθη, και υποθέτουμε ότι θα καλοληφραίνεται, ότι για να δίνει συνεντεύξεις αλλά για να ενημερώνει και να συμβουλεύει τον πρωθυπουργό. Αν οι συμβουλές της θα γίνουν δημόσια άποψη, θα είναι μόνο η άποψη του εκλεγμένου πρωθυπουργού και μάλιστα από τον ίδιο εκτεφρασμένη. Δεν ξέρουμε κανένα σύμβουλο του προέδρου των ΗΠΑ να βγαίνει και να δημοσιοποιεί τη «δική του άποψη». Και ας μη μας κατηγορήσει η κ. Σαφά, εμπάς τους γηγενείς, ότι έχουμε φονικές για την ελευθερία της έκφρασης αντιλήψεις. Διόλου! Απλώς, μας είναι δύσκολο να αντιληφθούμε την ελευθερία που παρέχει στον εαυτό της η κ. Σαφά, να κοινοποιεί απόψεις που έχουν κάποια αξία μόνο γιατί αποδίδονται ενδεχομένως σε σκέψεις και σχέδια κάποιου άλλου. Κατά τα άλλα, έχει το δικαίωμα να πει οτιδήποτε, αρκεί να παραιτηθεί από την ιδιότητα του συμβούλου του πρωθυπουργού.

Αλλά δεν είναι μόνο ότι είτε όσα είτε η κ. Σαφά, χωρίς να έχει κανένα δικαίωμα. Είναι και η στιγμή που διάλεξε. Όταν η κυβέρνηση κατηγορείται όχι τόσο για τα μέτρα που λαμβάνει αλλά για τον τρόπο με τον οποίο τα λαμβάνει, ο οποίος χαρακτηρίζεται προκλητικός και βάναισος. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός και πολλοί υπουργοί δεν κούβουν

την ανησυχία τους από τις αντιδράσεις που προκάλεσαν τα πρώτα μέτρα και όχι όλα εκείνα που θα επιθυμούσε η κ. Σαφά να ληφθούν. Και τη στιγμή αυτή έρχεται να ριζεί «λάδι στη φωτιά» και να αφήσει σε όλους την υποψία ότι οι σκέψεις και τα σχέδια του πρωθυπουργού είναι ακόμη περισσότερο προκλητικά και βάναισος, και ασφαλώς δεν είναι αυτή η αλήθεια.

Τέλος, η κ. Μιράντα Σαφά επανέλαβε ένα φαινόμενο, συνηθέστατο και γνωστότατο από συστάσεως του νεοελληνικού κράτους. Είναι το φαινόμενο των «φραγκολεβαντισμών» και του «φραγκολεβαντισμού». Ο «φραγκολεβαντισμός» είναι άνθρωπος αιάλης συνηθας οικογενείας που έζησε και κατούδασε στην Εσπερία ή ήλθε σε κάποιον επαφή, και με τη δίψα του επαρχιώτη της Ανατολής είδε και εγνώρισε πολλά και, κατ' ανάγκη, αξιοθαύμαστα. Όταν επιστρέφει στην πατρίδα, προσκεκλημένος, αιτόκλητος ή παράκλητος, έχει ήδη χάσει την επαφή με τη γηγενή πραγματικότητα και πιστεύει ακροδάντως και εξίσου αφελώς ότι μια συνταγή που λέγεται στο Σικάγο ή το Σαντιάγο είναι κατάλληλη και για την Αθήνα.

Το αποτέλεσμα είναι γνωστό και η χώρα μας το υπέστη πολλές φορές, κάθε φορά που ένας «φραγκολεβαντισμός» βρέθηκε να κατέχει ισχυρές θέσεις. Μέσα από έναν τραγέλαφο συγκροίσεων και αμοφβαίων αμφισβητήσεων, και το πνεύμα της Δύσης σνοκοφαντήθηκε και οι ικανότητες του λαού μας υπομνήθηκαν. Με το σύνδρομο του «φραγκολεβαντισμού» η κ. Σαφά και την οίηση της επιστημονικής «ορθότητας» δεν φαντάσθηκε ίσως ότι μια οικονομική πολιτική εφαρμόζεται μέσα από συγκεκριμένες, και όχι άλλες, ανθρώπινες δραστηριότητες και συμπερόντα, μέσα από μια ήδη δομημένη ζωή, στα βασικά τουλάχιστον συστατικά της, και ακόμη μέσα από όνειρα, σχέδια και εδραιωμένες τεποιθήσεις για το δικαίω και το άδικο.

Ακριβώς, για να μην προκληθεί σύγχυση, ανάστατωση και ανεπίτρεπτη ταύτιση προσώπων, ο εκτελών χρέη κυβερνητικού εκπροσώπου κ. Β. Μαγγίνας αναγκάσθηκε να δηλώσει ότι οι απόψεις της κ. Σαφά είναι δικές της και μόνο, και ότι δεν ατηχούν τις απόψεις του πρωθυπουργού και της κυβέρνησης. Το καλύτερο όμως θα ήταν να έστελλαν την κ. Σαφά να συνεχίσει την καριέρα της στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ώστε κι αυτή να είναι καλά κι εμείς καλύτερα...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

25 ΑΥΓ. 1992